สรุปข้อมติจากการประชุมประจำปีรัฐสภาภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก (APPF) ครั้งที่ ๑๖
ระหว่างวันที่ ๒๐ - ๒๔ มกราคม ๒๕๕๑
ณ นครโอ๊คแลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์

ข้อมติด้านการเมืองและความมั่นคง

ข้อมติที่ ๑ ว่าด้วยยุทโธปกรณ์ประเภทระเบิดดาวกระจาย (APPF/RES/1 : Cluster Munitions)
เสนอโดย เม็กซิโก และนิวซีแลนด์

ที่ประชุมฯ ประณามการใช้ระเบิดดาวกระจาย โดยตระหนักถึงผลกระทบที่มีต่อชีวิตและทรัพย์สิน อันเนื่องมาจากการใช้ระเบิดดาวกระจายในพื้นที่ชุมชน รวมถึงความเสียหายจากระเบิดที่ระเบิดขึ้นภายหลังสถานการณ์ความขัดแย้งสิ้นสุดลง ซึ่งปัจจุบันพบว่ามีประเทศที่ผลิตและเก็บสะสมระเบิดดาวกระจายเพิ่มมากขึ้น ด้วยศักยภาพที่เพิ่มขึ้นในการแพร่ขยาย การสงวนไว้ในครอบครอง และการใช้อาวุธที่เก่าเก็บ ทั้งนี้ที่ประชุมฯ ได้ยอมรับพันธกรณีของรัฐสภาสมาชิก APPF ต่อพิธีสารฉบับที่ ๕ เกี่ยวกับเครื่องระเบิดตกค้างจากสงคราม ตามอนุสัญญาแห่งสหประชาชาติว่าด้วยอาวุธประเภทไม่ใช้นิวเคลียร์ (Protocol V on the Explosive Remnant of War of the Convention on Certain Conventional Weapons of the United Nations CCW) โดยที่ประชุมฯ ได้กล่าวถึงถ้อยแถลงของนาย Ban Ki-moon เลขาธิการสหประชาชาติ ซึ่งเรียกร้องให้ประชาคมโลกตระหนักถึงผลกระทบจากระเบิดดาวกระจายที่มีต่อมนุษยชาติ และให้ประเทศต่าง ๆ เร่งดำเนินการเกี่ยวกับผลกระทบจากระเบิดดาวกระจาย รวมทั้งร่วมหาข้อสรุปเกี่ยวกับกลไกทางกฎหมายว่าด้วยมนุษยธรรมในการห้ามการใช้ การพัฒนา การผลิต การเก็บสะสม และการเคลื่อนย้ายเครื่องระเบิดดาวกระจาย การทำลายคลังระเบิดที่มีอยู่ในปัจจุบัน รวมทั้งการบรรเทาความเสี่ยง การช่วยเหลือเหยื่อระเบิด ความร่วมมือ ตลอดจนการวางมาตรการที่โปร่งใสและสอดคล้องกัน โดยที่ประชุมฯ มีความยินดีต่อการจัดตั้งคณะทำงานร่วมด้านระเบิดดาวกระจาย (Cluster Munition Coalition) ในฐานะองค์กรระหว่างประเทศ อันมีวัตถุประสงค์ในการป้องกันและลดผลกระทบจากอาวุธดังกล่าวต่อภาคประชาชน

ที่ประชุมฯ ได้เรียกร้องให้ประเทศสมาชิก APPF มีส่วนร่วมในความพยายามระดับนานาชาติที่เน้นผลกระทบของระเบิดดาวกระจายในด้านมนุษยธรรม สนับสนุนการดำเนินการระดับพหุภาคีที่เกี่ยวกับระเบิดดาวกระจาย เช่น กระบวนการออสโล และอนุสัญญาแห่งสหประชาชาติว่าด้วยอาวุธประเภทไม่ใช้นิวเคลียร์ (CCW) ลดการให้กำลังเสริมด้านอาวุธดังกล่าว ผ่านกฎหมายห้ามการช่วยเหลือประเทศที่สามในการใช้ การผลิต และการเคลื่อนย้ายคลังระเบิดดาวกระจาย ใช้กรอบกลไกของกฎหมายด้านมนุษยธรรมในการใช้อาวุธดังกล่าวแบบปูพรม ตลอดจนขอให้ประเทศสมาชิก APPF ทุกประเทศจัดโครงการด้านสุขภาพและการฟื้นฟูสำหรับเหยื่อระเบิดดาวกระจาย อันรวมถึงความช่วยเหลือเร่งด่วน และรักษา

ต่อเนื่อง การฟื้นฟูทางสภาวะทางกายและทางจิต การฟื้นฟูเศรษฐกิจ ความช่วยเหลือทางกฎหมาย และการให้หลักประกันทางสังคมและเศรษฐกิจแก่เหยื่อระเบิด ครอบครัว และชุมชนของพวกเขา

ข้อมติที่ ๒ ว่าด้วยสถานการณ์ในคาบสมุทรเกาหลี (APPF/RES/2 : Situation in the Korean Peninsula)
เสนอโดย ญี่ปุ่น นิวซีแลนด์ เกาหลีใต้ และรัสเซีย

ที่ประชุมฯ เน้นถึงความสำคัญของสันติภาพและความมั่นคงในคาบสมุทรเกาหลี ต่อสันติสุขและเสถียรภาพของภูมิภาคเอเชีย แปซิฟิก และของโลก และเล็งเห็นความจำเป็นที่นานาประเทศควรประสานความร่วมมือกันในการไม่แพร่ขยายอาวุธนิวเคลียร์

ที่ประชุมฯ เห็นความจำเป็นของความสมานฉันท์และร่วมมือกันระหว่างเกาหลีทั้งสองประเทศ ด้วยการขยายการแลกเปลี่ยนกันในทุกระดับ ซึ่งรวมถึงการประชุมผู้นำสูงสุด การส่งโภคภัณฑ์ต่างๆ ผ่านพรมแดน และการพบกันของประชาชน โดยยินดีต่อผลตามแถลงการณ์ร่วมของการเจรจาหกฝ่าย เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๘ อันระบุถึงพัฒนาการด้านความสัมพันธ์ สันติภาพและความรุ่งเรืองระหว่างเกาหลีใต้และเกาหลีเหนือ (Joint Statement of the Six Party Talks of the Declaration on the Advancement of South – North Relation, Peace and Prosperity) ที่ลงนามโดยผู้นำของทั้งสองประเทศ เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๐ และแสดงความหวังว่าความสัมพันธ์ระหว่างเกาหลีเหนือและสหรัฐอเมริกาและระหว่างเกาหลีเหนือและญี่ปุ่นจะกลับคืนสู่สภาวะปกติ

นอกจากนี้ ที่ประชุมฯ ยังได้เรียกร้องให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเร่งแก้ไขปัญหาอื่นๆ ที่เป็นความวิตกกังวลที่ระบุอยู่ในแถลงการณ์ฉบับก่อนหน้านี้ในปี ๒๕๔๘ โดยขอให้เกาหลีเหนือยุติการกระทำต่างๆ และหยุดการดำเนินงานโรงงานนิวเคลียร์ทั้งหมดอย่างเร็วที่สุดเท่าที่สามารถกระทำได้

ข้อมติที่ ๓ ว่าด้วยกระบวนการสันติภาพในตะวันออกกลาง (APPF/RES/3: Middle East Peace Process)
เสนอโดย อินโดนีเซีย และญี่ปุ่น

ที่ประชุมฯ ย้ำว่าความไร้เสถียรภาพในตะวันออกกลางเป็นผลสืบเนื่องมาจากปัญหาความขัดแย้งระหว่างอาหรับ-อิสราเอลที่ยังไม่เป็นที่ลงเอย รวมทั้งความขัดแย้งไม่จบไม่สิ้นระหว่างอิสราเอลกับปาเลสไตน์ ความตึงเครียดทางการเมืองตามแนวพรมแดนระหว่างอิสราเอลและประเทศอาหรับต่าง ๆ เช่น เลบานอน และซีเรีย ตลอดจนวิกฤตการณ์ในอิรัก

ที่ประชุมฯ แสดงความกังวลอย่างยิ่งต่อกรณีความไร้เสถียรภาพอันสร้างความบาดหมางและความรุนแรงที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลที่เกิดกับผู้บริสุทธิ์ จึงเห็นว่าแผนการซึ่งได้รับการสนับสนุนจากนานาชาติในการจัดตั้งรัฐอิสระปาเลสไตน์จะเป็นปัจจัยหลักที่จะเอื้อให้ความขัดแย้งระหว่างอิสราเอลและอาหรับบรรลุสันติภาพ ทั้งนี้ ในทุกการเจรจาเพื่อสันติภาพไม่ควรกันฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งออกไป และควรมุ่งเน้นไปที่ประเด็นปัญหาหลักๆ ซึ่งรวมถึง ปัญหาตามแนวชายแดน อนาคตชะตากรรมของผู้ลี้ภัยชาวปาเลสไตน์ ตลอดจนการตั้งถิ่นฐาน ความมั่นคงและสถานะของกรุงเยรูซาเล็ม

ที่ประชุมฯ ยืนยันว่าการแก้ไขวิกฤติการณ์อิรัก ต้องอาศัยการเจรจาภายในระหว่างตัวแทนจากกลุ่มต่างความเชื่อชาติพันธุ์หลักๆ รวมทั้งการผลักดันทางการเมืองเพื่อให้บรรลุข้อตกลงและความสมานฉันท์ และที่สำคัญและถือเป็นกรณีเร่งด่วนก็คือ ต้องให้หลักประกันความมั่นใจว่าอิรักจะได้ดูแลความมั่นคงภายในของตนเอง โดยที่กองกำลังต่างชาติจะต้องค่อยๆ ถอนออกไป ข้อมตินานาชาติต่างๆ ที่เคยมีออกมาเกี่ยวกับกระบวนการสร้างสันติภาพในตะวันออกกลาง อาทิ ข้อมติของการประชุม APPF ครั้งที่ ๑๕ ข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ (UN Security Council Resolutions) ที่ ๒๔๒, ๓๓๘, ๑๓๙๗ และ ๑๕๑๕ ความตกลงจากการประชุมที่ออสโล และแผนสันติภาพตะวันออกกลาง ปี ๒๕๔๖ จะต้องได้รับการพิจารณา เนื่องจากประเด็นปัญหาปาเลสไตน์เป็นปัจจัยที่มีผลต่อสันติภาพอันยั่งยืนของภูมิภาคตะวันออกกลาง ที่ประชุมฯ หวังว่าชาวปาเลสไตน์จะยังคงร่วมกันสร้างรัฐปาเลสไตน์ที่อยู่ร่วมกันกับรัฐอิสราเอล เนื่องจากมีความเป็นห่วงต่อการเกิดเหตุโศกนาฏกรรมอันส่งผลให้มีผู้บาดเจ็บล้มตายจำนวนมากที่เกิดขึ้นมาโดยตลอด

ที่ประชุมฯ ขอให้ประชาคมนานาชาติเพิ่มความพยายามในการนำพาวิกฤติการณ์ตะวันออกกลางไปสู่ข้อยุติ และเรียกร้องให้ให้รัฐสภาสมาชิก APPF สนับสนุนความพยายามสร้างสันติภาพต่างๆ สนับสนุนให้อิรักได้รักษาความสงบเรียบร้อยภายในด้วยตนเอง ผลักดันให้อิสราเอลปฏิบัติตามข้อกำหนดต่างๆ ของแผนสันติภาพตะวันออกกลาง ซึ่งรวมถึงการถอนกำลังออกจากเขตเวสต์แบงก์ และการถอนด่านตรวจที่ผิดกฎหมาย เพื่อให้ชาวปาเลสไตน์ไปมาได้อย่างสะดวก ขอให้ทั้งอิสราเอลและปาเลสไตน์เคารพต่อข้อมติของสหประชาชาติในเรื่องสันติภาพและความมั่นคง รวมทั้งขัดขวางประชาชนของตนไม่ให้ก่อความรุนแรง โดยขอให้ประเทศแถบอ่าวเปอร์เซียร่วมมือกัน ในขณะเดียวกัน สมาชิกรัฐสภาของประเทศใน APPF เองก็ต้องให้การสนับสนุนการเจรจาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต่อการสร้างสันติภาพในตะวันออกกลาง

ข้อมติที่ ๑๘ ว่าด้วยสถานการณ์ในพม่า (APPF/RES/18 : Resolution on the Situation in Myanmar) เสนอโดย ญี่ปุ่น และนิวซีแลนด์

ที่ประชุมฯ อ้างถึงข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ที่ ๑๓๒๕ พ.ศ. ๒๕๔๓ ว่าด้วยสตรี สันติภาพ และความมั่นคง ข้อมติที่ ๑๖๑๒ ว่าด้วยทหารเด็กติดอาวุธ ข้อมติที่ ๑๒๘๖ ว่าด้วยการคุ้มครองพลเมืองจากความขัดแย้งที่มีการใช้อาวุธ

ที่ประชุมฯ ยินดีต่อการเดินทางเยือนพม่าของนาย กัมบารี ที่ปรึกษาเลขาธิการสหประชาชาติในปี ๒๕๕๐ โดยขอสนับสนุนข้อเรียกร้องของเขาที่เสนอต่อรัฐบาลพม่าในเรื่องการปล่อยตัวนักโทษการเมือง กระบวนการทางการเมืองที่โปร่งใส หลักการมนุษยธรรมที่ปราศจากการแทรกแซงและไม่มีวาระซ่อนเร้น ยุติการข่มเหงชนกลุ่มน้อย รวมทั้งสนับสนุนการปฏิบัติการขององค์กรระหว่างประเทศและโครงการช่วยเหลือด้านต่างๆ ที่เข้าไปช่วยเหลือพม่า สนับสนุนบทบาทของอาเซียนในการสร้างประชาธิปไตยในพม่า รวมทั้งความพยายามในระดับนานาชาติอื่นๆ อย่างไรก็ตาม ที่ประชุมกังวลต่อความล่าช้าในการสร้างความสมานฉันท์ภายในประเทศของพม่า รวมทั้งการกักบริเวณนางออง ซาน ซูจี

โดยย้ำว่าพม่าต้องรับเป็นภาระในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ทั้งนี้ โดยที่เคยปรากฏเป็นรายงานหลายครั้งเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนในกลุ่มสตรี และชาติพันธุ์กลุ่มน้อย การเกณฑ์แรงงาน ตลอดจนสภาพอันน่าอนาถของนักโทษ รวมทั้งการเข่นฆ่าหรือทำร้ายผู้ที่ออกมาชุมนุมประท้วง ตลอดจนแสดงความกังวลเกี่ยวกับความยากจนของชาวพม่าอันเป็นผลกระทบจากสถานการณ์ทางการเมือง

ที่ประชุมฯ แสดงความเศร้าสลดต่อเหตุการณ์ที่มีผู้บาดเจ็บล้มตายในระหว่างการประท้วงในเดือนกันยายน ๒๕๕๐ โดยเฉพาะการเสียชีวิตของนักข่าวชาวญี่ปุ่น

ที่ประชุมฯ สนับสนุนความพยายามของสหประชาชาติ และเรียกร้องให้พม่าร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศ โดยที่ขอให้ประเทศสมาชิก APPF ให้การช่วยเหลือในภารกิจเหล่านั้น

ที่ประชุมฯ ขอให้รัฐบาลพม่าปล่อยตัวบรรดานักโทษทางการเมือง รวมทั้งนางออง ซาน ซูจี เพื่อส่งเสริมให้มีการเจรจาระหว่างฝ่ายต่างๆ ขอให้รัฐบาลพม่างดเว้นการใช้มาตรการที่เป็นการกดขี่ข่มเหงต่างๆ ต่อพลเรือน เช่น การใช้กำลัง แต่ให้ส่งเสริมให้มีการเจรจากับกลุ่มเรียกร้องประชาธิปไตยและกับชนกลุ่มน้อย เพื่อให้บรรลุความเป็นประชาธิปไตยที่แท้จริง ยึดกติกาแห่งกฎหมาย ให้เสรีภาพในการพูดและการชุมนุม ให้สิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานด้านต่างๆ รวมทั้งสร้างบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญที่เอื้อต่อการจัดการเลือกตั้งที่เป็นอิสระ

<u>ข้อมติด้านเศรษฐกิจและการค้า</u>

ข้อมติที่ ๔ ว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม (APPF/RES/4 : Climate Change and Environment)

เสนอโดย แคนาดา อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น เม็กซิโก และนิวซีแลนด์

ที่ประชุมฯ รับทราบเป้าหมายของการประชุมระดับนานาชาติต่างๆ อาทิ กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (United Nations Framework Convention on Climate Change – UNFCCC) พิธีสารเกียวโต (Kyoto Protocol) และแผนปฏิบัติการบาหลี (Bali Roadmap) ซึ่งลงนามเมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๕๐ และเล็งเห็นว่าปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาระดับโลกและเป็นปัญหาของมวลมนุษยชาติ ดังนั้น ประเทศในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกซึ่งเป็นภูมิภาคหนึ่งที่มีความมั่งคั่ง จึงควรร่วมมือกันแก้ไขปัญหาดังกล่าว

ที่ประชุมฯ จึงมีมติเรียกร้องให้ประเทศที่เข้าร่วมในการประชุม APPF ครั้งที่ ๑๖ แต่ละประเทศ จัดทำแผนปฏิบัติการและกำหนดเป้าหมายของตน ที่จะดำเนินการภายหลังปี ๒๕๕๕ ในการลดภัยคุกคามอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศ ให้การสนับสนุนภารกิจตามอนุสัญญาฯ และกรอบภารกิจต่างๆ ข้างต้น รณรงค์ให้เกิดความตระหนักรู้เกี่ยวกับสาเหตุและผลสืบเนื่องของการที่สภาพภูมิอากาศเกิดการเปลี่ยนแปลง รวมถึงให้ประเทศสมาชิก APPF กระตุ้นให้รัฐบาลของตน ดำเนินโครงการเพื่อลดการใช้เชื้อเพลิงธรรมชาติ (fossil fuel) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (green house gas) รวมทั้งพัฒนาพลังงานทางเลือกที่เป็นพลังงานสะอาด เช่น พลังงานลม (wind) พลังงานความร้อนใต้

พิภพ (geothermal) พลังงานน้ำ (hydro) พลังงานแสงอาทิตย์ (solar) หรือเชื้อเพลิงชีวภาพ (biofuel) ซึ่งพลังงานทดแทนเหล่านั้นจะต้องไม่เพียงแต่ส่งผลเชิงบวกต่อการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเท่านั้น แต่จะต้องไม่ส่งผลกระทบเชิงเศรษฐกิจด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องไม่กระทบต่อระบบนิเวศ และในการผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพก็จะต้องนำประเด็นความมั่นคงทางอาหารมาพิจารณาร่วมด้วยเพื่อให้เกิดความสมดุล

ที่ประชุมฯ ยังแนะนำให้ประเทศสมาชิก APPF กำหนดเพดานปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและวิธีการคำนวณปริมาตรของก๊าซ อันเป็นที่ยอมรับร่วมกัน เพื่อที่จะได้ใช้เป็นฐานในการกำหนดนโยบายการพัฒนาระดับภูมิภาคในเรื่องของการแก้ไขปัญหาสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง และให้แต่ละประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่พัฒนาแล้ว แลกเปลี่ยนและถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่ประเทศอื่นๆ รวมทั้งให้การสนับสนุนแนวทางจาก Coral Triangle และจากการประชุม World Ocean Conference ที่จะจัดขึ้นในปี ๒๕๕๑ ณ ประเทศอินโดนีเซีย ด้วย

ข้อมติที่ ๕ ว่าด้วยความมั่นคงทางพลังงาน (APPF/RES/5: Energy Security)

เสนอโดย ชิลี อินโดนีเซีย เม็กซิโก นิวซีแลนด์ และรัสเซีย

ที่ประชุมฯ รับทราบถึงความจำเป็นที่จะต้องมีแหล่งพลังงานที่มั่นคงและพร้อมใช้ เพื่อเป็นหลักประกันความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการพัฒนาที่มั่นคงของภูมิภาค ด้วยตระหนักถึงความจริงที่ว่าความเติบโตทางเศรษฐกิจของเอเชียและแปซิฟิกทำให้ต้องพึ่งพาอาศัยการสนับสนุนพลังงานจากภายนอกมากขึ้นเรื่อยๆ ในขณะที่ประเด็นความมั่นคงทางพลังงานเป็นประเด็นเชื่อมโยงกับปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ อันเป็นหนึ่งในปัญหาวิกฤติของโลก เมื่ออุปสงค์ในด้านพลังงานเพิ่มขึ้นและมีการผลิตพลังงานเพิ่มขึ้น จึงควรคำนึงถึงการธำรงรักษาสภาพแวดล้อมด้วย พร้อมทั้งพัฒนาพลังงานทดแทนอื่นๆ ขึ้นมา เนื่องจากน้ำมันเป็นพลังงานที่นำกลับมาใช้ใหม่ไม่ได้ มีแต่จะหมดไปตามกาลเวลา ไม่เพียงเท่านั้นยังต้องมีความร่วมมือกันในด้านการวิจัย การถ่ายทอดเทคโนโลยี และแนวปฏิบัติที่ได้ผลของประเทศหนึ่งไปยังประเทศอื่นๆ ในเรื่องการพัฒนาพลังงานทดแทน เช่น พลังงานเชื้อเพลิงชีวภาพ พลังงานน้ำ พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานชีวมวล พลังงานความร้อนใต้พิภพ พลังงานคลื่นกระแสน้ำ รวมทั้ง กระตุ้นให้มีการจัดการกับพลังงานที่เหลืออยู่ การนำพลังงานกลับสู่กระบวนการผลิตเพื่อสร้างใหม่ และการใช้ซ้ำ ซึ่งความมั่นคงทางพลังงานคือการที่รัฐให้หลักประกันว่าจะมีแหล่งพลังงานที่เพียงพอ ในราคาที่ไม่เกินกำลังซื้อของประชาชน มีแผนรองรับสภาวะการขาดตอนของอุปทานน้ำมัน ด้วยการสำรองน้ำมันให้พอสำหรับความจำเป็นเร่งด่วน

ที่ประชุมฯ ยังมองว่า ปัญหาความไม่มั่นคงทางการเมืองภายในของประเทศผู้ผลิตน้ำมันบางประเทศ ปัญหาการช่วงชิงแหล่งพลังงาน การโจมตีโครงสร้างพื้นฐานในการผลิตน้ำมัน การเกิดอุบัติเหตุและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ล้วนเป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงทางพลังงานของโลกทั้งสิ้น

ที่ประชุมฯ จึงเรียกร้องให้ประเทศสมาชิกทุกประเทศ กำหนดให้ประเด็นการเข้าถึงแหล่งพลังงานอย่างเท่าเทียมกันเป็นวาระเร่งด่วนของภูมิภาค สร้างความร่วมมือและแลกเปลี่ยนความรู้ความเชี่ยวชาญ เทคโนโลยี และเงินทุน ระหว่างกัน กำหนดแผนปฏิบัติการด้านพลังงานของภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกในภาพรวม ช่วยเหลือกันให้บรรลุเป้าหมายความมั่นคงทางพลังงาน กำหนดปริมาณการหมุนเวียนและมาตรฐานในการสร้างความปลอดภัยในการผลิตพลังงานเชื้อเพลิงธรรมชาติและพลังงานนิวเคลียร์ โดยเฉพาะที่มีฐานการผลิตอยู่ในพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ การแบ่งพื้นที่เพาะปลูกเพื่อผลิตอาหารกับผลิตพลังงานให้มีความสมดุลกัน การผลิตพลังงานต้นทุนต่ำที่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน การแก้ไขปัญหาโลกร้อน ความมั่นคงทางพลังงาน โดยหลีกเลี่ยงการพึ่งพาอาศัยเชื้อเพลิงธรรมชาติและพลังงานนิวเคลียร์มากเกินไป รวมทั้งเสนอให้ประเทศสมาชิกใดก็ตามที่พัฒนาพลังงานนิวเคลียร์ในทางสันติ ปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านความปลอดภัยของทบวงพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ (International Atomic Energy Agency – IAEA)

ข้อมติที่ ๖ ว่าด้วยการป้องกันมลพิษทางทะเล (APPF/RES/6 : Prevention of Marine Pollution)

เสนอโดย เกาหลีใต้

ที่ประชุมฯ แสดงความเสียใจต่อเหตุการณ์น้ำมันรั่วไหลครั้งใหญ่ที่สุดนอกชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกของเกาหลีใต้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมและทำลายระบบนิเวศทางทะเล และได้เน้นย้ำว่าปัญหาสภาพแวดล้อมทางทะเลจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างประเทศ เพราะปัญหานี้ไม่ได้จำกัดวงอยู่แต่ในประเทศใดประเทศหนึ่ง แต่กระทบไปถึงประเทศใกล้เคียง และตลอดทั้งมหาสมุทร

ที่ประชุมฯ ยินดีต่อการดำเนินแผนปฏิบัติการภูมิภาคแปซิฟิกตะวันตกเฉียงเหนือ (Northwest Pacific Action Plan – NOWPAP) และประเทศสมาชิก APPF ที่ร่วมมือกันกำจัดคราบน้ำมันและฟื้นฟูสภาพน้ำในมหาสมุทร ภายใต้กรอบของอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการเตรียมความพร้อม รับมือกับมลภาวะ การตอบสนองต่อเหตุการณ์ และความร่วมมือในประเด็นปัญหามลภาวะจากน้ำมัน (International Convention on Oil Pollution Preparedness, Response and Cooperation – OPRC) และ NOWPAP

ที่ประชุมฯ เรียกร้องให้ประเทศสมาชิก APPF ดำเนินการรักษาสภาพแวดล้อมทางทะเลอันเป็นมรดกร่วมกันของมวลมนุษยชาติ ติดตั้งระบบเฝ้าระวังภัย จัดทำฐานข้อมูลเพื่อตรวจสอบสถานะปัจจุบันของปัญหา ยกเครื่องกระบวนการ ระบบ และออกกฎหมายว่าด้วยการรักษาสภาพแวดล้อมทางทะเล รวมทั้งให้ความร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ เช่น องค์การกิจการทางทะเลระหว่างประเทศ (International Maritime Organization – IMO) และโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Environment Programme – UNEP) ในการที่จะรักษาสภาพแวดล้อมทางทะเลอย่างยั่งยืน

ข้อมติที่ ๗ ว่าด้วยการจัดการองค์การจัดการด้านการประมงของภูมิภาคแปซิฟิกใต้ (APPF/RES/7 : South Pacific Regional Fisheries Management)

เสนอโดย ชิลี

สืบเนื่องจากการประชุมหารือกันระหว่างออสเตรเลีย ชิลี และนิวซีแลนด์ ในปี ๒๕๔๙ เพื่อการจัดตั้งองค์กรจัดการด้านการประมงของภูมิภาคแปซิฟิกใต้ (South Pacific Regional Fisheries Management) และการเจรจาอีก ๔ ครั้ง ได้พิจารณาข้อมติจากที่ประชุมสามัญของสมัชชาสหประชาชาติที่ ๖๑/๑๐๕ (UNGA Resolution 61/105) ที่กระตุ้นให้รัฐแถบชายฝั่งและรัฐที่ทำการประมงในเขตทะเลหลวง (high seas fishing) ประสานความร่วมมือในการทำประมงร่วมกันทั้งโดยตรงและผ่านองค์กรบริหารจัดการด้านการประมง เพื่อให้มีหลักประกันในเรื่องการรักษาพันธุ์ปลาและการจัดการกับทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิผล ภายใต้กรอบของกฎหมายระหว่างประเทศและจรรยาบรรณขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO Code of Conduct)

ที่ประชุมฯ จึงมีมติให้ประเทศสมาชิก APPF มีส่วนร่วมในการเจรจาเพื่อให้บรรลุแนวทางปฏิบัติที่ดีในระดับนานาชาติ อันจะส่งผลระยะยาวต่อการรักษาทรัพยากรทางทะเลดังกล่าว เพื่อการทำประมงอย่างยั่งยืน รวมทั้งวางมาตรการเฝ้าระวังการสูญเสียและป้องกันระบบนิเวศ เพื่อความยั่งยืนในระยะยาว

ข้อมติที่ ๘ ว่าด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (APPF/RES/8 : Science and Technology)

เสนอโดย ชิลี และ รัสเซีย

กระแสโลกาภิวัตน์และระบบเศรษฐกิจอิงความรู้ในปัจจุบัน ทำให้จำเป็นต้องใช้แรงงานที่มีทักษะ การพัฒนาฝีมือแรงงานผ่านกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิต การมีศูนย์วิจัยที่ทัดเทียมกับนานาประเทศ รวมทั้งการสร้างเครือข่ายการทำงานที่ให้ผลตอบแทนทางสังคมไปสู่การศึกษา ความรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในภาพรวม ทั้งนี้ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีบทบาทอันสำคัญในการบรรลุเป้าหมายในระดับนานาชาติและภูมิภาค รวมทั้งปฏิญญาแห่งสหัสวรรษของสหประชาชาติ (United Nations Millennium Declaration) ที่ประชุมฯ จึงเรียกร้องการสนับสนุนความร่วมมือ และความสัมพันธ์ที่มุ่งการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และการสร้างสมาคมความเป็นหุ้นส่วนที่จะให้การสนับสนุนทางการเงินและบุคลากรผู้ชำนาญการแก่ประชากรได้อย่างทั่วถึงเท่าที่จะกระทำได้

ที่ประชุมฯ ย้ำถึงความจำเป็นที่ประชาคมเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกจะต้องให้การสนับสนุนกิจกรรมเชิงนวัตกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องผลงานนวัตกรรม การวิจัย และการพัฒนา (Innovation, Research and Development – I&R&D) ทั้งนี้ รัฐสภามีหน้าที่ในการช่วยเหลือให้พลเมืองสมความปรารถนาในการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผ่านทางการสนับสนุนในด้านนิติบัญญัติ

ที่ประชุมฯ จึงเรียกร้องให้ประเทศสมาชิก APPF ร่วมมือซึ่งกันและกันเพื่อให้แต่ละประเทศมีข้อมูลด้านวิทยาศาสตร์ที่ทันสมัย ผ่านการแลกเปลี่ยนนโยบายด้านวิทยาการ รูปแบบปฏิบัติที่ได้ผลเลิศ (best practice) บุคลากร เงินทุน และการพัฒนาด้านเทคโนโลยี รวมทั้งพิจารณาตั้งรางวัลนวัตกรรม โดยมีกลไกด้านค่าตอบแทน เพื่อให้การวิจัยและกิจกรรมนวัตกรรมได้เข้าไปช่วยแก้ไขปัญหาต่างๆ เช่น เกษตรกรรม การรักษาพยาบาล การพิทักษ์สิ่งแวดล้อม และการบรรเทาภัยธรรมชาติ

ที่ประชุมฯ ยังได้แนะนำให้มีการสนับสนุนด้านนิติบัญญัติเพื่อให้มีงบลงทุน รวมทั้งกระตุ้นให้จัดตั้งหน่วยบริบาลธุรกิจ (business incubators) อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (science and technology parks) ในขณะเดียวกันก็สร้างความร่วมมือที่เข้มแข็งระหว่างศูนย์วิจัยและวิสาหกิจอุตสาหกรรมของเอกชน รวมทั้งเครือข่ายการวิจัยระดับนานาชาติและภูมิภาค ให้การศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างเท่าเทียมกันในระหว่างเพศ รวมทั้งให้หลักประกันว่าการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีเงินทุนสนับสนุนในเบื้องต้นอย่างเพียงพอ ทั้งนี้ โดยที่รัฐบาลและรัฐสภาของประเทศสมาชิก APPF กำหนดให้กลยุทธ์ในเรื่องนวัตกรรมทางเทคโนโลยีเป็นวาระแห่งชาติ

ข้อมติที่ ๙ ว่าด้วยพัฒนาการสู่สังคมสารสนเทศอันมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง (APPF/RES/9 : Advancing Towards a People – Centred Information Society)

เสนอโดย เกาหลีใต้

ตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (United Nations Millennium Development Goals – MDGs) และการประชุมสุดยอดระดับโลกว่าด้วยสังคมสารสนเทศ ปี ๒๕๔๖ (World Summit on the Information Society – WSIS) ได้ระบุว่าในโลกยุคดิจิทัลอันเปิดกว้างและสังคมเป็นสังคมฐานความรู้เช่นยุคนี้ การใช้ประโยชน์จากข้อมูลและการสื่อสารเป็นหนทางในการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน และเพิ่มพูนผลิตภาพ (productivity) และความเป็นอยู่ที่ดี แต่ข้อเท็จจริงที่ปรากฏก็คือช่องว่างในโลกดิจิทัลระหว่างประเทศ ระหว่างภูมิภาค หรือแม้แต่ระหว่างบุคคลในประเทศหนึ่งๆ นับวันแต่จะกว้างขึ้นด้วยมูลเหตุอันหลากหลาย เช่น รายได้ ระดับการศึกษา อายุ หรือ ภูมิภาคที่สังกัด ทั้งที่จริงๆ แล้วเป็นที่ทราบกันดีว่าการให้ข้อมูลเป็นปัจจัยหลักที่จะนำอนาคตอันสดใสมาสู่ชาติและประชาชนแต่ละคน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ประเทศทุกประเทศและคนทุกคนจะสามารถเข้าถึงข้อมูลและเทคโนโลยีได้อย่างเท่าเทียม โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะสร้างสังคมข่าวสารที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง การสร้างความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีควรดำเนินไปในทิศทางที่คำนึงถึงสิทธิมนุษยชนของปัจเจกบุคคล และเป็นไปเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของมวลมนุษยชาติ

ที่ประชุมฯ จึงเรียกร้องให้ประเทศสมาชิก APPF ตระหนักถึงความจริงที่ว่าการพัฒนาและการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นหนทางที่จะนำไปสู่การเพิ่มสมรรถนะในการแข่งขัน และจัดลำดับนโยบายในเรื่องนี้เป็นนโยบายเร่งด่วน สร้างปัจจัยพื้นฐานด้าน ICT เพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้ประชาชนต้องการเข้าถึงและได้พัฒนาความสามารถในการใช้ประโยชน์จาก ICT ในขณะที่รัฐสภาต้องออก

กฎหมายที่เหมาะสม หรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่มีอยู่แล้ว ให้บังเกิดผลเป็นความก้าวหน้าด้านสารสนเทศและการสื่อสาร สนับสนุนให้มีการสัมมนาและฝึกอบรม เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนและความร่วมมือในด้านข้อมูลระหว่างประเทศในภูมิภาค รวมทั้งให้ประเทศสมาชิก APPF ประสานงานอย่างแข็งขันกับองค์กรระหว่างประเทศต่างๆ ที่ดำเนินการในด้านนี้ และหากมีประเทศสมาชิกใดค้นพบแนวปฏิบัติที่ได้ผลเลิศในการพัฒนา ICT ก็ควรเผยแพร่ให้ประเทศอื่นๆ ได้ทราบด้วย

ข้อมติที่ ๑๕ ว่าด้วยการมีจิตสำนึกร่วมกันเพื่อเป็นกลไกที่จะขยายเศรษฐกิจของภูมิภาค (APPF/RES/15 : Mutual Recognition as a Mechanism to Expand Regional Economies)

เสนอโดย นิวซีแลนด์

ที่ประชุมฯ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการลดกำแพงทางการค้าเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจสำหรับประชาคมเศรษฐกิจต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทุกประชาคม ดังนั้น จึงต้องเอื้ออำนวยให้บุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมสามารถใช้ทักษะเพื่อประโยชน์ของประเทศที่ตนอาศัยอยู่ และจิตสำนึกร่วมกันในอันที่จะวางข้อกำหนดด้านคุณภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์จะทำให้การค้าระหว่างประเทศมีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้น จึงขอให้ประเทศสมาชิก APPF สนับสนุนรัฐบาลของตนพัฒนากลไกต่างๆ เพื่อสร้างจิตสำนึกร่วมกันในวิชาชีพ ซึ่งรวมถึงการกำหนดคุณสมบัติและประสบการณ์ของบุคคล เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนทักษะ รวมทั้งพัฒนากลไกเพื่อสร้างจิตสำนึกในเรื่องของกำหนดมาตรฐานเชิงคุณภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ โดยขอให้ประเทศสมาชิกรายงานความคืบหน้าให้ทราบในการประชุมประจำปีของ APPF ครั้งต่อไป

ข้อมติที่ ๑๖ ว่าด้วยการพัฒนาด้านการค้าในระดับภูมิภาคและระดับสากล (APPF/RES/16 : International and Regional Trade Developments)

เสนอโดย ญี่ปุ่น เม็กซิโก และรัสเซีย

โดยตระหนักถึงหลักการการพึ่งพาอาศัยกัน กระแสโลกาภิวัตน์ที่แทรกซึมอยู่ในประชาคมระหว่งประเทศ รวมทั้งกระแสความนิยมเรื่องการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในหลายภูมิภาคของโลก ทำให้เอเชียและแปซิฟิก ลาตินอเมริกา และแคริบเบียน ต่างเผชิญกับสิ่งท้าทายและโอกาสที่คล้ายคลึงกันในบริบทของโลกาภิวัตน์ ทั้งนี้ ที่ประชุมฯ เห็นความสำคัญขององค์การการค้าโลก (WTO) ในการสร้างระบบการค้าระดับพหุภาคีในโลกนี้มีความเข้มแข็งขึ้น ดังนั้น จึงควรเร่งรัดให้การเจรจารอบโดฮาบรรลุข้อยุติอย่างรวดเร็วและประสบความสำเร็จ เพื่อที่จะได้เป็นเครื่องมือสำหรับความเติบโตทางเศรษฐกิจในอนาคต รวมทั้งเล็งเห็นความจำเป็นที่ APPF จะต้องร่วมมือกับ APEC ในรูปแบบของความเป็นหุ้นส่วนเพื่อสร้างความมั่งคั่ง เสถียรภาพ และความเป็นปึกแผ่นของภูมิภาค ดังเช่นที่ประเทศและประชาชนของสมาชิก APPF มีพลวัตรและผลที่เป็นรูปธรรมอยู่แล้วในเรื่องของความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ การค้า

พลังงาน การคมนาคม และการติดต่อกันในขอบข่ายอื่นๆ เนื่องจากความเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ (strategic partnership) ระหว่างประเทศนั้นมีประโยชน์อย่างยิ่ง

ที่ประชุมฯ จึงมติให้สนับสนุนระบบการค้าพหุภาคีที่เปิดกว้าง เสมอภาค และเคารพกติกา ด้วยการประคับประคองให้การเจรจารอบโดฮาบรรลุผลสำเร็จ พัฒนาข้อตกลงทางการค้าที่มีอยู่และทำข้อตกลงทางการค้าใหม่ ๆ ในระดับภูมิภาค ซึ่งเกื้อหนุนระบบการค้าแบบพหุภาคีภายใต้กรอบขององค์การการค้าโลก (WTO) ให้มีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น มีความโปร่งใสในการดำเนินการทางการค้า และอำนวยประโยชน์แก่ทุกฝ่าย ตลอดจนเรียกร้องให้ทุกประเทศและทุกภูมิภาคพัฒนาข้อตกลงทางการค้าที่มีอยู่ เช่น เขตการค้าเสรีเอเชียตะวันออก (East Asia Free Trade – EAFTA) และหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจอย่างเต็มรูปแบบในเอเชียตะวันออก (The Comprehensive Economic Partnership in East Asia – CEPEA) เพื่อให้สอดคล้องกับWTO รวมทั้งมุ่งไปสู่การรวมกลุ่มทางด้านเศรษฐกิจ เช่น ความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจ (Economic Partnership Agreement) และข้อตกลงเขตการค้าเสรี (Free Trade Agreement)

ที่ประชุมฯ แสดงความปรารถนาว่าภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกจะพัฒนาคืบหน้าไปในด้านการค้าและการลงทุน โดยผ่านการแก้ไขกฎระเบียบทางการค้าในส่วนที่เกี่ยวกับลิขสิทธิ์ทางปัญญา และการลงทุนที่ระบุในความตกลงทางการค้าของภูมิภาค มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลในเรื่องโอกาสทางธุรกิจและการเข้าสู่ตลาดในภูมิภาค มีนโยบายเศรษฐกิจระดับมหภาคที่อำนวยความสะดวกให้แก่การลงทุนจากต่างชาติ และสร้างความเป็นหุ้นส่วนกันระหว่างบริษัทขนาดกลางและขนาดเล็ก โดยให้สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีใหม่ ๆ สร้างบรรยากาศทางธุรกิจที่ดีและกลไกทางการเงินที่เข้าถึงได้ มีกลไกความร่วมมือระดับภูมิภาคที่ช่วยเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน เช่น การขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ (multimodal transport) ท่าเรือ ด่านศุลกากร และการลดขั้นตอนการบริหารเพื่อให้การค้าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสนับสนุนกิจกรรมทางวัฒนธรรมและการศึกษาในกลุ่ม APEC เพื่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ลึกซึ้งและความเข้าใจอันดีระหว่างกัน

<u>ข้อมติด้านความร่วมมือในระดับภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก</u>

ข้อมติที่ ๑๐ ว่าด้วยการบรรเทาภัยพิบัติทางธรรมชาติ (APPF/RES/10 : Natural Disaster Reduction)

เสนอโดย เม็กซิโกและรัสเซีย

โดยตระหนักว่าภัยพิบัติทางธรรมชาติในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก เช่น น้ำท่วม พายุหมุน แผ่นดินไหว ความแห้งแล้ง คลื่นพายุซัดฝั่ง สึนามิ และหมอก ที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง ส่งผลให้เกิดการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินตามมา ภัยพิบัติเหล่านั้นยังขัดขวางการเติบโตทางเศรษฐกิจและการพัฒนาประเทศ โดยเมื่อพิจารณาตัวเลขการประเมินความเสียหายของคณะกรรมาธิการเศรษฐกิจและสังคมสำหรับเอเชียและแปซิฟิกแห่งสหประชาชาติ (United Nations Economic and Social Commission for Asia and the

Pacific – UNESCAP) จะพบว่าตั้งแต่ปี ๒๕๓๓ – ๒๕๔๖ ความเสียหายทางเศรษฐกิจอันเป็นผลสืบเนื่องจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ คิดเป็นจำนวนเงินกว่า ๓๘๐ ล้านล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ

นอกจากนี้ ที่ประชุมฯ ยังมีความกังวลว่าที่ผ่านมาสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงส่งผลกระทบให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติเหล่านั้นถี่ยิ่งขึ้น ดังนั้น จึงจำเป็นที่รัฐบาลในภูมิภาคนี้จะต้องดำเนินนโยบายและมีเป้าหมายร่วมกันในการบรรเทาปัญหาดังกล่าว อย่างไรก็ตามเป็นที่น่ายินดีว่าบรรดาผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบายเริ่มมีความตระหนักมากขึ้นถึงความจำเป็นที่จะต้องลดความเสี่ยงที่เกิดจากภัยธรรมชาติ

ที่ประชุมฯ ยังเน้นย้ำถึงแนวทางการดำเนินการบรรเทาปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติ ภายใต้กรอบของปฏิญญาปูซาน ปี ๒๕๔๘ (Pusan Declaration 2005) ซึ่งเป็นผลจากการประชุมระดับรัฐมนตรีของกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกหรือเอเปค (Asia – Pacific Economic Cooperation – APEC) โดยเรียกร้องให้ประเทศสมาชิก APPF ใช้ช่องทางการกำหนดนโยบายที่จริงจังในการวางมาตรการป้องกันหรือบรรเทาการเกิดภัยพิบัติ ร่วมกันบริหารความเสี่ยง รวมทั้งพิจารณาจัดตั้งกองทุนร่วมพิเศษเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติภายในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกและดูแลผู้ประสบภัย

ข้อมติที่ ๑๑ ว่าด้วยการเตรียมความพร้อมด้านภัยพิบัติและโรคระบาด (APPF/RES/11 : Disaster Preparedness and Pandemic Disease)
เสนอโดย อินโดนีเซีย เม็กซิโก และนิวซีแลนด์

ที่ประชุมฯ ย้ำถึงพันธสัญญาระหว่างประเทศสมาชิก APPF จากการประชุมครั้งที่ ๑๔ และ ๑๕ ในการสกัดการแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดนก นอกจากนี้ ตลอดจนรายงานความคืบหน้าจากองค์การอนามัยโลก (World Health Organization – WHO) ประจำปี ๒๕๕๐ ที่เน้นว่าภัยคุกคามต่อความมั่นคงทางสาธารณสุขของโลกได้เพิ่มขึ้นในอัตราที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน แม้แต่ที่ประชุมใหญ่องค์การสหประชาชาติก็ยังมีมติให้เพิ่มขีดความสามารถในเรื่องสาธารณสุขของโลก

ภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกเป็นภูมิภาคที่เกิดการแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดนกมากที่สุด รวมถึงอัตราการติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ก็ขยายตัวเพิ่มขึ้นเช่นกัน ที่ประชุมฯ จึงมีความกังวลอย่างยิ่งต่อภัยพิบัติต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและโดยฝีมือมนุษย์ อันก่อให้เกิดความสูญเสียอันประมาณมิได้ต่อโครงสร้างพื้นฐาน และยังส่งผลกระทบโดยตรงต่อเศรษฐกิจของภูมิภาค

นอกจากนี้ ผลกระทบจากปัญหาการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติต่อสภาวะทางสุขอนามัยทั่วโลก ความถี่ที่เพิ่มขึ้นของการเกิดโรคระบาด อันเป็นผลที่ตามมาหลังเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ เช่น พายุเฮอริเคน พายุหมุนเขตร้อน อุทกภัย คลื่นยักษ์สึนามิ แผ่นดินไหว ดินถล่ม ไต้ฝุ่น และคลื่นสมุทร รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมสามารถทำ

ให้สถานการณ์เลวร้ายลงจากการที่แมลงที่เป็นพาหะนำเชื้อโรคย้ายถิ่นอาศัย แพร่พันธุ์ หรือมีความชุกชุมขึ้นโดยมากับน้ำ ในขณะเดียวกัน โรคระบาดที่เกิดขึ้นในโลกมานับศตวรรษแล้ว เช่น ไข้หวัดใหญ่ มาลาเรีย วัณโรค ไข้เลือดออก ไข้เหลือง และไข้สมองอักเสบสายพันธุ์ไนล์ ก็ยังคงอยู่และเป็นภัยคุกคามอย่างต่อเนื่องกับสุขภาพจากการกลายพันธุ์ การดื้อยาปฏิชีวนะ และระบบสาธารณสุขที่ด้อยพัฒนา ตลอดจนพบว่ามีปัญหาการก่อการร้ายด้วยอาวุธเคมีและชีวภาพ และอุบัติภัยที่เกิดจากกัมมันตภาพรังสีนิวเคลียร์อีกด้วย ซึ่งทั้งหมดนี้มีส่วนให้อัตราการตายของประชากรเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่มีฐานะยากจน ซึ่งมีปัญหาด้านโภชนาการและสุขอนามัย

ดังนั้น ที่ประชุมฯ จึงกระตุ้นให้ประเทศสมาชิก APPF ประสานความร่วมมือระหว่างกัน อีกทั้งร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ เช่น องค์การอนามัยโลก (World Health Organization – WHO) และองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (Food and Agriculture Organization – FAO) ในการดำเนินการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดนก คิดค้นและพัฒนาวัคซีน รวมถึงการกระจายวัคซีนไปสู่ผู้ที่ต้องการอย่างเท่าเทียม นอกจากนี้ ที่ประชุมฯ ยังเรียกร้องให้ประเทศสมาชิก APPF กำหนดมาตรฐานและแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับกลไกในการควบคุมสารเคมี พ่นยาฆ่าเชื้อโรคในเครื่องบินและเรือที่มาจากแหล่งแพร่เชื้อ จัดทำแผนรับมือกับการแพร่ระบาดของโรคติดต่อต่าง ๆ และให้ความรู้แก่สาธารณชนในเรื่องการจัดการภัยพิบัติ

ข้อมติที่ ๑๒ ว่าด้วยการหารือระหว่างอารยธรรมและความเชื่อที่แตกต่าง (APPF/RES/12 : Dialogue between Civilization and Faith)

เสนอโดย รัสเซีย

โดยทราบถึงความสำคัญอย่างยิ่งยวดของการหารือระหว่างอารยธรรมและความเชื่อที่แตกต่าง ต่ออนาคตของมนุษยชาติและของโลกยุคใหม่ ที่จำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมให้เป็นกลไกในการลดความเสี่ยงที่มาพร้อมกับกระแสโลกาภิวัตน์ ที่ประชุมฯ จึงเน้นย้ำว่าการส่งเสริมให้มีการพบปะหารือข้ามวัฒนธรรมและความเชื่อเพื่อสร้างสังคมให้มีความมั่นคง การสร้างแบบแผนความร่วมมือระหว่างรัฐและภาคส่วนต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการธำรงความเป็นหุ้นส่วนระหว่างประชาสังคม และยังเป็นกลยุทธ์ในการสร้างโลกที่กลมกลืน ด้วยการประสานกระบวนทัศน์ด้านสังคม ศาสนาและวัฒนธรรม ทั้งนี้ นัยของคำว่า "ความหลากหลายทางวัฒนธรรม" (cultural diversity) โลกขั้วผสม (multi-polar world) "การหารือข้ามอารยธรรมและความเชื่อ" (interfaith and cross-cultural dialoque) จะถูกกำหนดให้เป็นเป้าหมายทางค่านิยมในกระบวนการสร้างสังคมที่มีขันติธรรม

เมื่อพิจารณาตามประเด็นข้างต้น ที่ประชุมฯ เห็นว่ามีความจำเป็นต้องวิเคราะห์สิ่งบอกเหตุและดำเนินการอย่างจริงจังในการปลูกฝังจิตสำนึกสาธารณะในเรื่องของความอดกลั้น โดยผ่านทางระบบสื่อสารสนเทศสมัยใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นสื่อเสมือนจริง ทั้งนี้ สื่อสารสนเทศจะมีบทบาทในการขจัดความเสี่ยงในการเกิดความบาดหมางระหว่างวัฒนธรรมและความเชื่อ จึงควร

พัฒนากลไกที่มีประสิทธิภาพในการสงวนความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรมในภูมิภาคและบริบทแห่งโลกาภิวัตน์ โดยให้องค์ประกอบหลักในการหารือระหว่างความเชื่อและวัฒนธรรม ประกอบด้วย ประสบการณ์ความเป็นหุ้นส่วนทางสังคมระหว่างภาครัฐและประชาคมทางศาสนา สถานะตามกฎหมายของประชาคมทางศาสนา การดำเนินความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่ใช้อำนาจรัฐกับประชาคมทางศาสนาในประเด็นที่เกี่ยวกับเหตุพิพาทระหว่างความเชื่อและวัฒนธรรม การต่อสู้กับลัทธิหัวรุนแรง การจัดหลักสูตรการศึกษาด้านศาสนาในโรงเรียน การวินิจฉัยประเด็นเกี่ยวกับทรัพย์สินขององค์กรทางศาสนาและการเก็บภาษี การประกอบศาสนกิจตามหลักประชาธิปไตยและประชาสังคม

แทนที่จะแก้ไขปัญหาต่างๆ ด้วยการเทศนาสั่งสอนเรื่องของศาสนาและขันติ หรือพยายามกลืนวัฒนธรรมของผู้อพยพ ที่ประชุมฯ เรียกร้องให้ประเทศสมาชิก APPF ออกนโยบายที่เกื้อหนุนให้เกิดความสมานฉันท์ ให้การสนับสนุนวัฒนธรรมของชุมชนพลัดถิ่นต่างๆ ยอมรับผู้อพยพในด้านกฎหมายและสังคม ให้พวกเขายังดำรงอัตลักษณ์ของชาติพันธุ์และวัฒนธรรมเอาไว้ได้ รวมทั้งให้มีคณะทำงานหารือแลกเปลี่ยนระหว่างอารยธรรมขึ้นภายในกรอบงานของเวทีการประชุม

ข้อมติที่ ๑๓ ว่าด้วยการบรรเทาปัญหาความยากจน (APPF/RES/13 : Poverty Alleviation)
เสนอโดย อินโดนีเซีย นิวซีแลนด์ รัสเซีย และเวียดนาม

ที่ประชุมฯ ตระหนักถึงความสำคัญของการบรรเทาปัญหาความยากจน ที่มีผลต่อพัฒนาการทางเศรษฐกิจและสังคม และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างยั่งยืนของภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก แต่โดยที่ปัญหาความยากจนเป็นปัญหาของโลก การจะแก้ไขได้ก็ต้องอาศัยโครงการต่อต้านความยากจนอันเป็นความร่วมมือทั้งในระดับชาติ ภูมิภาค และระหว่างประเทศ

แม้ว่าในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมาการแก้ไขปัญหาจะมีความคืบหน้าเป็นที่ประจักษ์ แต่ปัญหาความยากจนยังคงเป็นประเด็นเฉพาะหน้าอันหนักหน่วงประเด็นหนึ่งในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ทั้งนี้ ตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษของสหประชาชาติ (United Nations' Millennium Development Goals) เป้าหมายที่ ๑ ระบุว่าจะต้องลดอัตราส่วนจำนวนประชากรที่มีรายได้ต่ำกว่าวันละหนึ่งเหรียญสหรัฐฯและประชาชนที่อดอยากหิวโหยให้เหลือเพียงครึ่งหนึ่งของอัตราส่วนในปัจจุบันให้ได้ภายในปี ๒๕๕๘

ที่ประชุมฯ จึงเรียกร้องให้รัฐสภาของประเทศสมาชิก APPF ให้การสนับสนุนเป้าหมายแห่งสหัสวรรษฯ ข้างต้น และให้ความช่วยเหลือด้านการเมืองและการเงินแก่ประเทศที่กำลังพัฒนา ลงทุนในการวิจัยและการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ และระบบนวัตกรรมเพื่อสร้างโอกาสในการทำงานให้กับทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนยากจน ใช้เทคโนโลยีในการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันและขยายการค้า ทั้งนี้ ขอให้ประเทศสมาชิกบรรจุเรื่องของสิทธิประโยชน์ของสตรีไว้ในนโยบายเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในส่วนที่ว่าด้วยความเสมอภาคระหว่างเพศ

ที่ประชุมฯ ยังกระตุ้นให้ประเทศสมาชิก APPF ร่วมมือกันในประเด็นปัญหาสำคัญ อาทิ การศึกษา สาธารณสุข การดำเนินชีวิต การค้าและการพัฒนา สิทธิมนุษยชน ธรรมาภิบาล ภาวะผู้นำ ทั้งนี้เพื่อเอื้ออำนวยให้ประชากรของประเทศกำลังพัฒนาได้มีชีวิตที่มั่นคงและปลอดภัย พักหนี้หรือลดหนี้เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระให้กับประเทศที่มีหนี้สิน รวมทั้ง ให้ประเทศสมาชิก APPF ตระหนักในหน้าที่ที่จะต้องต่อสู้กับการลักลอบค้ายาเสพติดและการฉ้อราษฎร์บังหลวงในกระบวนการบรรเทาปัญหาความยากจน ด้วยการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น

ข้อมติที่ ๑๔ ว่าด้วยการจัดการน้ำ (APPF/RES/14 : Water Management)

เสนอโดย นิวซีแลนด์ และรัสเซีย

โดยที่น้ำเป็นปัจจัยหล่อเลี้ยงทุกชีวิตบนโลกให้ดำรงอยู่ได้ และเป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาที่ยั่งยืน ในขณะที่ภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกมีอัตราส่วนน้ำจืดต่อจำนวนประชากรต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับทุกภูมิภาค แต่ประชากรจำนวนมากกลับอยู่ในเกณฑ์ยากจน จึงควรคำนึงถึงทิศทางการพัฒนาในอนาคตของภูมิภาคอย่างจริงจัง เนื่องจากเมื่อจำนวนประชากรเติบโตขึ้น ปัญหาการขาดแคลนน้ำก็จะยิ่งรุนแรงขึ้น ที่ประชุมฯ จึงสนับสนุนให้รัฐสภาและรัฐบาลประเทศต่างๆในภูมิภาคสร้างกลไกที่มีประสิทธิภาพในการจัดการน้ำ และบูรณาการการจัดการแหล่งน้ำร่วมกัน

ที่ผ่านมา ได้มีการประชุมระดับสูงหลายครั้ง รวมทั้งการประชุมสุดยอดภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกว่าด้วยเรื่องน้ำ (Asia-Pacific Water Summit) ที่หัวหน้ารัฐบาล ตัวแทนจากภาคเอกชนและประชาสังคม ร่วมกันหารือถึงแนวทางในการจัดการน้ำ ได้ข้อสรุปและแนวคิดที่ดีมากมาย อีกทั้งตามปฏิญญาแห่งสหัสวรรษของสหประชาชาติ ได้กำหนดให้ลดจำนวนประชากรที่ไม่มีน้ำอุปโภคบริโภคหรือไม่สามารถหาซื้อน้ำที่ปลอดภัยดื่มได้ ให้เหลือเพียงครึ่งหนึ่งของปัจจุบัน ภายในปี ๒๕๕๘

ดังนั้น ที่ประชุมฯ จึงเห็นความสำคัญของการอนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลอง ทะเลสาบที่เป็นต้นน้ำ รวมทั้งพื้นที่ชุ่มน้ำต่างๆ เช่น ป่าชายเลน นาข้าว ฯลฯ เพื่อสร้างความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศและเก็บกักน้ำใต้ผืนดิน โดยมุ่งที่การลงทุนในปัจจัยพื้นฐาน รวมทั้งให้การศึกษาเพื่อช่วยให้ประชาชนใช้ปัจจัยพื้นฐานเหล่านั้นได้อย่างสมประโยชน์ จึงขอให้มีความร่วมมือกันอย่างเต็มที่ ทั้งในระดับของนักการเมือง บุคลากรภาครัฐ และประชาคมต่างๆ ในการจัดการน้ำ การพัฒนาแหล่งน้ำอย่างยั่งยืน และการบริหารความเสี่ยงในเรื่องการขาดแคลนน้ำ และร่วมกันกำหนดกลยุทธ์ในการสร้างเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การจัดสรรทุน การรณรงค์และประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ เพื่อให้สาธารณชนตระหนักและเข้าใจประเด็นปัญหาหลักๆ เกี่ยวกับน้ำและแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

ข้อมติที่ ๑๗ ว่าด้วยการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของสตรีในทางการเมืองและเศรษฐกิจ (APPF/RES/17 : Promoting Women's Participation in Politics and the Economy)

เสนอโดย เม็กซิโก และเวียดนาม

โดยตระหนักถึงบทบาทของสตรีที่ขยายกว้างขึ้นอย่างเป็นที่น่าจับตามอง นอกเหนือไปจากความรับผิดชอบในครอบครัว อีกทั้งกระแสโลกาภิวัตน์ยังนำมาซึ่งโอกาสในการพัฒนา แต่การกระจายโอกาสที่ไม่เสมอภาคส่งผลกระทบต่อสตรีมากที่สุด แม้ว่าในปัจจุบันสตรีได้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างมากในทุกระดับของสังคม รวมทั้งด้านการเมืองและเศรษฐกิจ แต่เป้าหมายในการเอื้ออำนาจให้แก่สตรียังคงเลื่อนลอยไม่เป็นรูปธรรม ความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศนี้ยังคงมีอยู่ทั่วโลก รวมทั้งประเทศในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ซึ่งส่งผลให้เกิดข้อจำกัดด้านโอกาสและการมีส่วนร่วมของสตรีในทางการเมืองและเศรษฐกิจ โดยในบางประเทศมีเด็กหญิงได้รับการศึกษาในอัตราส่วนที่น้อยกว่าเด็กชายถึงร้อยละ ๒๖ การที่ยังมีการแบ่งแยกกีดกันระหว่างเพศยังเห็นได้จากการใช้จ่ายทุนทางสังคมและเศรษฐกิจ ด้วยการไม่นับสตรีและเด็กหญิงที่ไม่ได้รับการศึกษาเข้าเป็นส่วนหนึ่งของภาคแรงงานและกองทุนการพัฒนา และจากรายงานของ ESCAP แสดงให้เห็นตัวเลขการได้รับเลือกเข้าไปเป็นสมาชิกรัฐสภาในจำนวนที่ต่ำ แม้ว่าจะมีผู้ใช้สิทธิลงคะแนนถึงราวร้อยละ ๕๒ ของจำนวนประชากร

จากเวทีการประชุมปฏิบัติการปักกิ่ง (Beijing Platform for Action) ได้ระบุว่าการศึกษาถือเป็นสิทธิมนุษยชนประการหนึ่งที่จะให้หลักประกันสิทธิของสตรีในด้านต่างๆ นอกจากนี้แล้ว ตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษของสหประชาชาติ ข้อที่ ๓ ยังกำหนดที่จะส่งเสริมให้เกิดความเสมอภาคระหว่างเพศในภาคการศึกษาชั้นประถมและมัธยมศึกษา ภายในปี ๒๕๔๘ และขยายไปสู่ทุกระดับการศึกษาภายในปี ๒๕๕๘

อนึ่ง ในกระบวนการเอื้ออำนาจ (empowerment) ให้แก่สตรี จำเป็นต้องมีองค์ประกอบต่างๆ เช่น ความเสมอภาคในการใช้ทรัพยากรในสังคม การรอดพ้นจากความรุนแรง การพึ่งพาตนเองได้ในทางเศรษฐกิจ การได้เป็นหนึ่งในอำนาจตัดสินใจ เสรีภาพในการเลือกวิถีการดำรงชีวิต ประเทศสมาชิก APPF จึงควรถือเป็นหน้าที่ในการสนับสนุนให้สตรีได้เข้ามามีส่วนร่วมในภาคแรงงาน การเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม โดยการมีส่วนร่วมของสตรีดังกล่าวนั้นสามารถส่งเสริมได้ในหลายบริบท ไม่ว่าจะเป็นการให้เข้าร่วมในความเคลื่อนไหวทางสังคม พรรคการเมือง ที่นั่งในรัฐสภา องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น และในสถาบันต่างๆ ทางการเมืองและเศรษฐกิจ

ที่ประชุมฯ จึงมีมติให้ประเทศสมาชิกแลกเปลี่ยนแบ่งปันความรู้ความเข้าใจและความร่วมมือในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสตรีในทางเศรษฐกิจและการเมือง สร้างความเสมอภาคทางเพศในทุกๆ ภาคส่วน สร้างวัฒนธรรมความไม่หมิ่นเพศโดยคำนึงถึงความเสมอภาคในสิทธิและโอกาสระหว่างหญิงกับชาย ปลูกฝังค่านิยมในเรื่องความอดทนอดกลั้น การไม่แบ่งแยกกีดกันระหว่างเพศ รวมทั้งขอให้วางนโยบายและจัดสรรงบประมาณในการป้องกันและดูแลความเจ็บไข้ได้ป่วยของสตรี และกำหนดมาตรการ

ลงโทษอย่างจริงจังต่อผู้ที่ใช้ข้ออ้างเรื่องความแตกต่างทางเพศในการเลือกปฏิบัติ ประทุษร้าย กีดกัน และขัดขวางการมีส่วนร่วมของสตรีในทางการเมืองและเศรษฐกิจ

ที่ประชุมฯ ยังได้แนะนำให้สมาชิกรัฐสภาที่เป็นสตรีมีการประชุมกันเพื่อแลกเปลี่ยนแนวคิดและแสวงหาหนทางในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่สตรีกำลังเผชิญอยู่

ข้อมติที่ ๑๕ ว่าด้วยการดูแลและการคุ้มครองแรงงานอพยพ (APPF/RES/19 : Treatment and Protection of Migrant Workers)
เสนอโดย อินโดนีเซีย เม็กซิโก และฟิลิปปินส์

โดยคำนึงถึงอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของแรงงานอพยพและครอบครัวของพวกเขา และอนุสัญญาที่ ๙๗, ๑๔๓ และ ๑๕๑ ขององค์การแรงงานสากล ที่ได้กำหนดกรอบภารกิจตามกฎหมายในการคุ้มครองผู้อพยพ และโดยตระหนักว่าการค้ามนุษย์เป็นอาชญากรรมร้ายแรงที่มีรายได้ผิดกฎหมายหมุนเวียนอยู่ถึงประมาณปีละ ๑๐,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐ ตลอดจนความจริงที่ว่าโลกาภิวัตน์ส่งผลให้เกิดการอพยพข้ามถิ่นมากขึ้น และเกิดภาวะเสี่ยงที่แรงงานอพยพจะเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ ได้ค่าแรงต่ำหรืองานที่มีสถานะต่ำ การละเมิดสิทธิมนุษยชน และแรงงานที่ถูกลืมโดยเฉพาะอย่างยิ่งการอพยพแรงงานในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกที่มักจะดำเนินการผ่านบริษัทจัดหางานที่เรียกค่านายหน้าแพง

และโดยทราบว่าแรงงานอพยพว่ามีส่วนช่วยในด้านเศรษฐกิจของประเทศผู้ให้และประเทศผู้รับ เป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาและความมั่งคั่งของภูมิภาค แต่ความไม่เสมอภาคทางเศรษฐกิจทั้งภายในและระหว่างประเทศทำให้มีการย้ายถิ่นฐานเพื่อหางานทำมากขึ้น โดยเฉพาะแรงงานอพยพที่เป็นสตรี ในเขตโอเชียเนีย ลาตินอเมริกาและแคริบเบียน แอฟริกา และยุโรปตะวันออก นอกจากนี้ยังมีหลายคนที่เสียชีวิตระหว่างลักลอบเดินทางไปหางานทั้งทางบกและทางทะเล หรือบางทีก็ถูกพวกที่ค้ามนุษย์ฆ่า ส่วนผู้ที่เดินทางไปถึงจุดหมายก็ตกอยู่ในสภาพที่ลำบาก จากการทำงานหนักเกินกำลัง ถูกแบ่งแยกเชื้อชาติ ถูกทำร้าย หรือถูกละเมิดสิทธิ

ที่ประชุมฯ จึงเรียกร้องให้รัฐสภาและรัฐบาลประเทศสมาชิก APPF ทุ่มเทความพยายามในการบังคับใช้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงานอพยพ เพื่อให้พวกเขาได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียม โดยในกฎหมายเหล่านี้ต้องรวมการระบุกลไกที่โปร่งใสในเรื่องการประกันสิทธิของแรงงานอพยพ ดำเนินการเยียวยาผู้ที่เป็นเหยื่อของการแบ่งแยกกีดกัน การกดขี่ข่มเหง และการทำร้าย ทั้งนี้ หากประเทศใดยังไม่ได้ลงนามและให้สัตยาบันในอนุสัญญาต่างๆ ที่กล่าวแล้วข้างต้นก็ควรดำเนินการและเร่งรัดให้มีผลในทางปฏิบัติ ขอให้ดูแลแรงงานเด็กให้ได้รับโอกาสที่เท่าเทียมในด้านการศึกษาให้ทุกๆ รัฐบาลเข้าร่วมในความตกลงต่างๆ ในการให้หลักประกันสิทธิแก่แรงงานอพยพ ช่วยลด

ค่าใช้จ่ายในการโอนเงินเพื่อให้พวกเขามีเงินออมมากขึ้น นอกจากนี้ ยังถือเป็นหน้าที่ของทุกๆ รัฐบาล ใช้การศึกษาในการส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งการอดกลั้น ความเข้าใจ และความเสมอภาค

ข้อมติที่ ๒๐ ว่าด้วยการคุ้มครองเสรีภาพในการพูด (APPF/RES/20 : Protecting the right of free speech)

เสนอโดย นิวซีแลนด์

ที่ประชุมฯ ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเสรีภาพในการพูดในฐานะสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน ตามมาตราที่ ๑๙ ของปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (Universal Declaration of Human Rights) ที่ได้รับการรับรองจากสมัชชาใหญ่สหประชาชาติ เมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๔๙๑ ซึ่งยืนยันเสรีภาพของทุกคนในการแสดงความคิดเห็นและการแสดงออก ทั้งนี้ เนื่องจากเสรีภาพในการพูดคือการให้สังคมได้มีส่วนร่วม

ที่ประชุมฯ ได้เรียกร้องให้ประเทศสมาชิก APPF ให้ให้สัตยาบันในสนธิสัญญาต่างๆ ที่ว่าด้วยสิทธิมนุษยชนในเรื่องที่สำคัญ รวมทั้งพัฒนาหน่วยงานด้านสิทธิมนุษยชน กำหนดแผนปฏิบัติการแห่งชาติ รวมทั้งให้การศึกษาและสร้างความตื่นตัวในเรื่องของสิทธิมนุษยชน

ข้อมติที่ ๒๑ ว่าด้วยการสร้างสังคมแห่งภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (APPF/RES/21 : Building Asia-Pacific Regional Community)

เสนอโดย ญี่ปุ่น

โดยที่เป็นที่ทราบว่าการสร้างประชาคมแห่งภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกมีส่วนช่วยสนับสนุนสันติภาพในภูมิภาค และพัฒนาความเจริญทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรม ดังที่ได้มีการกล่าวถึงในเวทีการประชุมนานาชาติหลายๆ ครั้งที่ผ่านมา และเชื่อมั่นว่าการสร้างสัมพันธภาพแลกรอบความร่วมมือหลายระดับให้เข้มแข็ง ซึ่งรวมถึง APEC, ARF, East Asia Summit, ASEAN+4 และ ASEAN+1 หรือผ่านเครือข่ายของข้อตกลงเขตการค้าเสรีทั้งรูปแบบทวิภาคีและพหุภาคี จะช่วยให้บรรลุเป้าหมายแห่งภูมิภาค การสร้างความเป็นประชาคมภูมิภาค และความเป็นหนึ่งเดียวของภูมิภาค การศักยภาพของภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก โดยคำนึงถึงค่านิยมต่าง ๆ ของภูมิภาค เช่น ความหลากหลายทางศาสนาและวัฒนธรรม ความอดทนอดกลั้นและรู้จักประนีประนอม การเป็นประชาคมที่เปิดรับค่านิยมและบรรทัดฐานสากล หลักการความโปร่งใสและการเปิดกว้างด้วยความเคารพ

ที่ประชุมฯ จึงได้เสนอให้รัฐบาลและรัฐสภาของประเทศสมาชิก APPF ส่งเสริมให้ข้อตกลงทางการค้าเสรีรวมทั้งข้อตกลงเกี่ยวกับความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาค ได้ข้อยุติที่เป็นธรรมเคารพในระบบการเมืองและกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ในภูมิภาค ตลอดจนความหลากหลายทางวัฒนธรรม วัฒนธรรม และศาสนา ปลูกฝังจิตสำนึกของความเป็นเอกภาพ ส่งเสริมมีความเข้าใจความไว้วางใจกัน และมิตรภาพในวิถีทาง ยอมรับความ เพื่อสร้างประชาคมภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกให้เป็นเสมือน “บ้านหลังเดียวกัน”

ข้อมติที่ ๒๒ ว่าด้วยการบรรเทาปัญหาแรงงานเด็ก (APPF/RES/22 : Resolution on Mitigating Child Labour)

เสนอโดย ฟิลิปปินส์

โดยอ้างถึงอนุสัญญาภายใต้องค์การแรงงานสากล แรงงานเด็กนับเป็นการทำลายความเป็นอยู่ที่ดีของเด็กและยังเป็นอุปสรรคต่อการศึกษา การพัฒนา และการดำรงชีวิตในอนาคตของพวกเขา ปัจจุบันนี้มีเด็กนับล้านๆ คนทั่วโลกอยู่ในภาคแรงงานการเกษตร หรือทำงานที่เสี่ยงอันตราย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกยังคงมีแรงงานเด็กในกลุ่มอายุ ๕ - ๑๔ ปีอยู่มากที่สุด โดยมีจำนวนถึง ๑๒๗.๓ ล้านคน บรรดาเด็กเหล่านี้ต้องละทิ้งการเรียนตั้งแต่ยังไม่ทันสำเร็จชั้นประถมหรือมัธยมศึกษา ทั้งนี้ เป็นผลมาจากความยากจนและเงื่อนไขอื่น ๆ ทางด้านเศรษฐศาสตร์-สังคม วัฒนธรรม และกฎหมาย

ที่ประชุมฯ จึงเรียกร้องให้รัฐสภาสมาชิก APPF ออกกฎหมายต่อต้านการใช้แรงงานเด็กที่เข้มงวดกว่าเดิม ให้สัตยาบันในข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการขจัดปัญหาแรงงานเด็ก ดำเนินนโยบายเพื่อให้บรรลุเป้าหมายแห่งสหัสวรรษของสหประชาชาติในประเด็นที่ว่าด้วยสิทธิเด็ก จัดระบบการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพเด็ก ป้องกันไม่ให้เด็กเข้าสู่ภาคแรงงานด้วยการพัฒนาเศรษฐกิจในชนบท โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคเกษตรกรรม และขอให้รัฐบาลพัฒนาเศรษฐกิจในกลุ่มผู้มีรายได้น้อยเพื่อบรรเทาความยากจน

ข้อมติที่ ๒๓ ว่าด้วยรัฐสภาและความเป็นผู้นำในการต่อสู้กับเชื้อเอชไอวี/เอดส์ (APPF/RES/23 : Parliaments and Leadership in Combating HIV/AIDS)

เสนอโดย ฟิลิปปินส์

โดยตระหนักว่าเชื้อเอชไอวี/เอดส์ เป็นภัยคุกคามต่อมนุษย์และการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม โดยมีผู้เสียชีวิตจากเชื้อเอชไอวี/เอดส์อยู่ถึง ๒๕ ล้านคน ซึ่งมีทั้งเด็ก สตรี และบุรุษ และในปี ๒๕๔๙ พบผู้ติดเชื้อราว ๔๐ ล้านคนทั่วโลก โดยครึ่งหนึ่งเป็นสตรีและเด็กหญิง

รายงานล่าสุดของโครงการโรคเอดส์แห่งสหประชาชาติ (UNAIDS) ปี ๒๕๔๙ ระบุว่ามีผู้ติดเชื้อร้อยละ ๘๐ ที่จำเป็นต้องได้รับยาต้านไวรัสแต่ไม่มีกำลังซื้อ นอกจากนี้แล้ว ความรังเกียจเดียดฉันท์และการแบ่งแยกกีดกันผู้ติดเชื้อก็เป็นอุปสรรคต่อการจัดการกับปัญหาเอชไอวี/เอดส์ อย่างไรก็ตาม ในเวทีการระหว่างประเทศ เช่น UNAIDS, OHCHR, หรือแม้แต่ในการประชุมสมัชชาสหประชาชาติวาระพิเศษ ได้ให้ความใส่ใจกับปัญหานี้เป็นอย่างมาก ดังเช่นที่ได้กำหนดเรื่องการขัดขวางการแพร่กระจายของเชื้อเอชไอวี/เอดส์ภายในปี ๒๕๕๘ไว้ในเป้าหมายแห่งสหัสวรรษ

ที่ประชุมฯ ได้เรียกร้องให้สมาชิกรัฐสภาและรัฐบาลของประเทศสมาชิก APPF ยอมรับว่าโรคเอดส์เป็นสิ่งท้าทายที่รุนแรงที่สุดอย่างหนึ่งในโลกปัจจุบัน และควรจัดสรรทรัพยากรในการป้องกันเชื้อเอชไอวี/เอดส์และการบริบาลผู้ป่วยให้เพียงพอและต่อเนื่อง ริเริ่มในการจัดการกับปัญหาเอชไอวี/เอดส์บนพื้นฐานของสิทธิมนุษยชน จัดสรรเงินอุดหนุนมาตรการดูแลผู้ติดเชื้อ ให้การบริการและข้อมูลว่าด้วยการป้องกันการติดเชื้อ รักษาพยาบาล การดูแล และให้ยาต้านไวรัสและยาที่จำเป็นอื่นมีราคาที่ไม่เกิน

กำลังซื้อ รวมทั้งหากรัฐสภาและรัฐบาลจะออกกฎหมายทางอาญาใดๆ โดยเฉพาะเจาะจงในเรื่องโรคเอดส์ ก็ขอให้ใคร่ครวญอย่างรอบคอบ โดยให้ตระหนักว่ากฎหมายนั้นอาจทำให้ผู้ติดเชื้อถูกรังเกียจมากขึ้น และท้ายที่สุด ได้กำหนดให้สมาชิกรัฐสภาที่เข้าร่วมการประชุม APPF ครั้งที่ ๑๖ นี้ เข้าร่วมการประชุมรัฐสภาโลกว่าด้วยเชื้อเอชไอวี/เอดส์ ครั้งที่ ๒ (The 2nd Global Parliamentary Meeting on HIV/AIDS) ที่จะจัดขึ้นในโอกาสต่อไป